

Materiaal spreekbeurt of presentatie

De Californische zeeleeuw

De Californische zeeleeuw *Zalophus californianus*

De zeeleeuwen van het Boudewijn Seapark te Brugge zijn net als de dolfinen en zeehonden allen zeezoogdieren. De zeeleeuw behoort tot de orde van de zeeroofdieren. Sinds 2008 zijn ze niet meer in het dolfinarium gehuisvest, maar hebben een eigen zeeleeuwentheater.

Zeeleeuwen behoren tot de familie van de Pinnipedia. Het woord Pinnipedia of vinpotigen hebben ze te danken aan de vorm van handen en voeten. Voor- en achterpoten gebruiken ze zowel als vinnen of als poten. Dit betekent dat zeeleeuwen dieren zijn die zich zowel in het water (vinnen om te zwemmen) als op het land (poten om te lopen) uitstekend kunnen voortbewegen.

De orde van de zeeroofdieren bestaat uit drie families:

- **Phocidea - Zeehonden: onderverdeeld in**
  - echte zeehonden
  - monniksrobben
- **Otariidae – Oorrobben (Otariidae Grieks voor 'kleine oor'): onderverdeeld in**
  - pelsrobben
  - zeeleeuwen
- **Odobenidae - Walrussen**

In totaal zijn er 14 soorten oorrobben. Ze hebben allemaal kleine oorschelpen, vandaar de naam. Aan hun snuit dragen ze borstelharen en ze bezitten een vacht bestaande uit korte, stijve haren. Met de minder dikke speklaag vormt de vacht aan land een betere bescherming tegen de koude.

De echte zeeleeuwen tellen vijf **soorten**.

- **Otaria byronia - Manenrob**
- **Eumetopias jubata - Steller-zeeleeuw**
- **Zalophus californianus - Californische zeeleeuw**
- **Neohoca cinerea - Australische zeeleeuw**
- **Phocarcots hookeri - Nieuw-Zeelandse zeeleeuw**

Zeeleeuwen zijn zoogdieren. Net zoals de mens hebben zij ze warmbloedig en ademen lucht via de longen. Ze brengen levende jongen ter wereld, die achteraf met melk gezoogd worden bij de moeder. Zeeleeuwenjongen worden aan land geboren en gezoogd.

In het Boudewijn Seapark wonen er ook Californische zeeleeuwen. In de natuur leven zij voor de kusten van Californië. Het is de kleinste van de vijf soorten zeeleeuwen die bestaan.

Verspreiding

De Californische zeeleeuw geeft de voorkeur aan de warme wateren van Californië, zuidelijk Japan en de Galápagos-eilanden.

Om te rusten, te zonnen en hun jongen te zogen kiezen zeeleeuwen gewoonlijk open stranden die beschermd zijn tegen een zware golfslag.

Uiterlijk

Ze hebben zware schouders en een glad, spits toelopend en gestroomlijnd lichaam. Hun staart is kort en vrij. De vacht bestaat uit korte, stijve haren. Wanneer ze nat zijn, lijkt de vacht wel zwart van kleur, maar droog is de kleur donkerbruin. Hun pels bestaat uit één laag en mist de fluweelachtige ondervacht van wolharen, die aan de vacht van de pelsrobben hun handelswaarde geeft. Volwassen mannetjes hebben aaneenklevende leeuwachtige manen. Aan deze gelijkenis heeft hij ongetwijfeld zijn naam te danken. Bij zeeleeuwen is de eerste vinger van de voorste vinpoot langer dan de andere. Tussen de tenen zitten zwemvliezen. Ze hebben een vrij lange, buigzame nek en een hondachtige kop. De snuit is enigszins vierkant en voorzien van borstelharen.

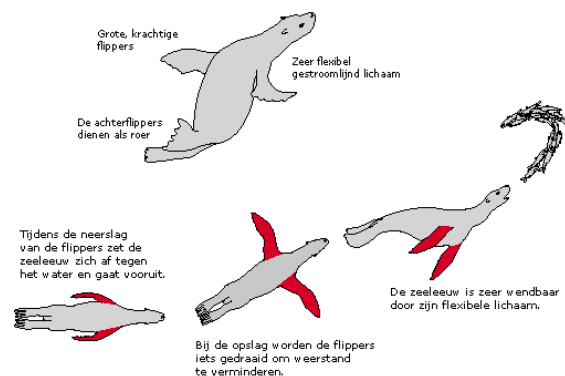
De ogen zijn donker en zeer glazig doordat ze vochtig worden gehouden met een door klieren afgescheiden product. Zij zien heel goed onder en boven water.

Voortbeweging

Zeeleeuwen zijn levendiger en vlugger dan zeehonden en walrussen.

De afgeplatte vinpooten zijn lang en staan bij het lopen zijwaarts naar buiten gekeerd. Als ze langzaam zwemmen, roeien ze met de uitgestrekte voorste vinpooten. Zwemmen ze snel, dan gebruiken ze de buigzame achterste vinpooten en het achterlijf als een roer. Zeeleeuwen kunnen wel tot 40 km/h zwemmen.

Ademen

Bij zeeleeuwen zit de luchtpijp achter de tong naast de slokdarm. Dit is anders dan bij landzoogdieren. Daarom kan zowel de zeeleeuw ademen door de neus en de mond, net als bij de mens. Daar heeft moeder natuur voor gezorgd omdat een zwemmer die heel snel een hap lucht moet nemen, sneller adem kan halen door de mond dan door de neus.

De zeeleeuwen kunnen ± 15 minuten onder water blijven.

Horen

De zeer kleine puntachtige oorschelpen steken opvallend uit de vacht.

Zeeleeuwen horen even goed boven als onder water. Onder water kunnen ze communiceren over lange afstanden. Op het land brullen mannelijke zeeleeuwen om aan te tonen tot waar hun territorium reikt.

Snorharen

Op de snuit staan er snorharen. Met hun zeer gevoelige snorharen kunnen ze, in bijvoorbeeld donker of troebel water, vissen opsporen of hun omgeving aftasten.

Wat eet een zeeleeuw ?

Ze eten meestal vis. Als ze de kans krijgen, lusten ze ook pijlkransvis. Met hun kegelvormige tanden grijpen ze hun prooi en slikken die dan, zonder te kauwen, in hun geheel naar binnen. In het Dolfinarium staat vooral haring, makreel, wijting, sprong, lodde en inktvis op het menu. De dieren krijgen iedere dag een andere combinatie van deze soorten, op die manier hebben ze een gevarieerd menu. We vullen hun voeding ook aan met gelatineblokkjes. Zo zorgen we voor extra variatie in hun voeding en het geven we extra vocht wat weer goed is voor hun gezondheid.

Groote - gewicht - leeftijd

Mannetjes worden meestal 2,5 meter lang en wegen rond de 300 kg. Wijfjes daarentegen zijn kleiner en wegen ongeveer 80 kg.

Gemiddelde leeftijd: ±20 jaar

Hofmakerij en paring

Sociaal gedrag: Zeeleeuwen leven in de natuur in kudden.

Paring: In de voortplantingstijd, gewoonlijk in mei, bakent een volwassen man of bul op de rotsen voor de kust zijn territorium af en verzamelt geslachtsrijpe vrouwtjes. De dominerende, agressieve bul vormt met hen een harem, die met luid gegrom en gebrul tegen rivalen wordt verdedigd. Ook aan deze eigenschap herkennen we de gelijkenis met de leeuw.

Draagtijd

Enmaal bevrucht, worden de jongen na een dracht van 11 maanden geboren. Gedurende 5 tot 6 maanden worden de jongen gezoogd, ze verblijven in de harem tot ze volwassen zijn (na ongeveer 1 jaar). Enkele dagen na de geboorte worden de wijfjes opnieuw door de bul gedekt. Een wijfje is geslachtsrijp na 3 tot 4 jaar, een mannetje na 5 tot 6 jaar.

Waarom trainen we met onze dieren?

We trainen onze dieren voor vier grote redenen:

1. Fysieke en mentale stimulans (verrijking)
2. Betere verzorging van de dieren (medische training)
3. Educatie van ons publiek
4. Onderzoek

Bij ons hoeven de dieren niet te jagen voor hun voedsel. Die tijd die ze daar in de natuur mee kwijt zijn moeten we dus op een andere manier proberen in te vullen. Het is dus noodzakelijk om de dieren te gaan prikkelen op fysiek en mentaal gebied. We maken iedere dag een zeer gevarieerd programma, waarbij er allerlei verschillende trainingen aan bod komen; gezondheidstraining, water training, fysieke training zoals sprongen, onderzoek, etc. We gaan kijken naar gedragingen die ze in de natuur vertonen en deze proberen we dan aan te leren aan onze dieren.

Bij het aanleren van nieuwe gedragingen werken we met een trainingsmethode die heet 'Positieve versterking'. Als de dieren een gedrag goed doen, wordt er iets positiefs in hun omgeving gebracht. Dit kan een primaire beloning zijn, zoals vis of dit kan een secundaire beloning zijn zoals aandacht van de verzorgers in de vorm van streling, klappen, juichen, of favoriete speeltjes voor de dieren, of ijsklontjes, etc.

We leren de dieren ook oefeningen waardoor het makkelijker wordt om hen te verzorgen. Dit heet medische training of in het Engels 'husbandry'. Een voorbeeld van medische training is bijvoorbeeld de weegpositie. De dieren worden geleerd om op een grote weegschaal te gaan liggen. Ook kunnen we bv vrijwillig bloed afnemen om te zien of ze gezond zijn. De medische trainingen zijn vooral bedoeld om hun gezondheid goed te kunnen opvolgen zonder dat we de dieren op een stressvolle manier zouden moeten vangen en vasthouden.

De verzorgers hebben hier één doel voor ogen; verrijk de dag voor de dieren op een zo'n afwisselend mogelijke manier. Geen dag mag hetzelfde zijn voor onze dieren.

